

lige pludselig få 25 mio. i kassen, uanset hvor tåbeligt det er.

Jeg vil gerne spørge ministeren, og det var hr. Aaen jo også optaget af: Hvis man nu forestiller sig, at Kuben eksempelvis ude på Holmen, sådan hvor det er nyt og dejligt, bygger 100 lejligheder og organiserer sig med andelsboligforening, og nogle andre bygherrer opfører en fuldstændig tilsvarende bebyggelse på den anden side, eksempelvis bagved, organiseret som ejerlejligheder, og der så skal tinglyses en fælles vejadgang for de to ejendomskomplekser, er det så ikke rigtigt, at Kubens andelsboligforening ville slippe med ét tinglysningsgebyr på 1.400 kr., hvorimod ejerlejlighedsforeningen skal slippe 1.400 kr. pr. ejerlejlighed, for at få tinglyst den fælles vejret?

Så kan man godt sige, at man så kan lade være med at tinglyse den fælles vejret. Ja, så kan man få alle de problemer senere hen i livet, som vi alle sammen kender, med vejsager, som ikke er til at have med at gøre. Det var det første spørgsmål.

Hvad det andet spørgsmål med hensyn til de efterlevende ægtefæller angår, redegjorde hr. Aaen jo for, at man skal løse det. Jeg synes, den rigtigste måde at løse det på er at sige, at af en ejendom, som man sådan set vel også reelt i kraft af et formuefællesskab har været medejer af hele sit liv, burde man heller ikke betale afgift til staten for at få lov til at få skifteretsattesten lyst som adkomst.

Det minder mig om, at dette Folketing jo har bestemt i en række andre tilfælde, at efterlevende ægtefæller ikke skal skalperes af staten. Vi har f.eks. bestemt, at selv om man bor i en plejebolig, der er for stor, så vil den efterlevende ægtefælle, hvis den ene ægtefælle dør, kunne bo i den for store plejebolig med den boligstøtte, som man var berettiget til, dengang man var to.

På masser af andre punkter har man her i huset ligesom sagt, at man altså ikke skal straffes for, at den ene dør. Men det skal man altså ovre hos skatteministeren, dér bliver man i øvrigt nærmest straffet for alt.

Så kommer det sidste ændringsforslag, som jeg godt vil opholde mig lidt ved. Det er ændringsforslaget om respektpåtegninger. Dér er det sådan, at man kan diskutere, om den hjemmel, man har, er en hjemmel, eller det er en ikke-hjemmel. Det er der vel selv i Justitsministeriet ikke fast sikkerhed for. Men når jeg gerne vil bede om, at forslaget kommer tilbage til udvalget, skyldes det netop det ændringsforslag.

Vi har fået et svar fra skatteministeren her til sidst, som mildest talt – mildest talt – må siges at være på kanten af det sjove.

Ministerens skal godt gøre sit provenu på 200 mio. kr., og så laver han kryds og bolle både med beløb og med tal. Og han kommer frem til, at der er 160.000 rykningspåtegninger pr. år, og at det vedrørende konverteringerne giver 70 mio. kr. Så skulle der være 110.000 respektpåtegninger tilbage, og det skal så være ved omlægninger og nye realkreditbelåninger osv.

Jeg står her med Realkreditrådets årsberetning for år 2000. Det fremgår af denne beretning – og de tal skal jeg også nok forsyne ministeren med, som ikke har været i stand til at andet end at komme med løse skøn – at i år 2000 er antallet af *samtlig*e bevilgede realkreditlån 224.000.

Så når ministeren, når han har trukket de 100.000 fra, kan få de 125.000 til at give et netto-provenu på 130 mio. kr., kan jeg godt forstå, at skatteministeren er blevet valgt til skatteminister, for så kan han altså få penge, som ingen andre kan se, i kassen.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Først til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at jeg har meget sympati for at se på trangskriteriet i forbindelse med, at man kommer i den situation. Men jeg synes, vi skal gøre opmærksom på én ting omkring bortfaldet af procentafgiften på tinglysning af eksempelvis skifteretsattester, nemlig at det da i hvert fald er en kraftig forbedring for dem, som kommer i den situation. Det synes jeg man glemmer lidt her omkring.

Med hensyn til fru Kirsten Jacobsens eksempel om et ejerlejlighedskompleks ude på Holmen kontra det andet kan det være svært at have med at gøre. Men partsidentiteten er klaret i forbindelse med den lovgivning, der kom for 2 år siden. Der verserer en igangværende sag i retten, og den skal jeg ikke forholde mig til.

For så vidt angår den meget store debat, vi også har haft omkring rykningspåtegning, vil jeg gøre opmærksom på ét: Rykningspåtegninger findes jo ikke alene, når det drejer sig om konverteringer. Det var fru Kirsten Jacobsen også inde på. Det er jo altså også sådan, at der findes rykningspåtegninger på ejerpantebreve, der eksempelvis ligger i pengeinstitutter; der findes rykningspåtegninger på sælgerpantebreve, som skal rykke i forbindelse med optagelse af et lån eller i forbindelse med konverteringer.

Så kan fru Kirsten Jacobsen jo anfægte, om det skøn, vi har omkring 160.000 rykningspåtegnin-